

var lidt fascinerende at læse betænkningen fra Lagtinget. Partierne er jo mildest talt uenige om, hvorvidt det kan lade sig gøre. Jeg vil nu nok sige, at hvis jeg var valgt deroppe, ville jeg tænke en lille smule over, om argumentet om højkonjunktur lige i øjeblikket og høje fiskepriser, og hvad ved jeg, er noget, man kan tage udgangspunkt i, om det er noget stationært. Men det bliver jo færingeres sag.

Vi kan dog lære noget af dem, for det er dog en forbløffende sprogbrug, der er i den beretning. Jeg kluklo et par gange. Jeg kan blandt andet huske Sambandspartiets indlæg: om det var suverænitetsørnen, der nu var blevet til en hjemmestyrehøne. Den poesi synes jeg godt nok var fantastisk, det kunne vi godt lære lidt af her.

Vi skal selvfølgelig holde fast i, at hvis Færøerne ønsker uafhængighed, er det o.k. Men vi er ét hundrede procent enige med regeringen i, at der er to linjer: at der enten er uafhængigheden eller ændringer inden for rigsfællesskabet.

I den første situation er det klart, at der er nogle voldsomt store problemer, der skal løses. Der bor vel adskillige tusinde færinger i Danmark, og hvad bliver deres situation med en selvstændig færøsk stat? Der er mange praktiske problemer. Jeg ved ikke, hvordan man vil skaffe dommere og embedsmænd og ambassadører, og hvad man ellers skal have på Færøerne efter at have fået selvstændighed, men det må de vel også tage stilling til.

Jeg er også enig i, at det må få økonomiske konsekvenser, hvis man gør det, og derfor er vi tilhængere af grænsen på 4 år for bloktilskuddet, som statsministeren flere gange har understreget. Vi må også indrømme, at vi ikke er vildt betaget af denne økonomifond, fordi vi egentlig ikke er sikre på, at der ikke indirekte anvendes bloktilskudspenge for at hjælpe frem til suveræniteten. Hvis situationen derimod er sådan, at færingerne ønsker hjemmestyret udbygget, synes vi, det er helt i orden, at man forhandler om overtagelse af flere områder. Men det er stadig rigtigt, at for at få en afklaring skal bloktilskudsforhandlingerne i år kun gælde for 1 år.

Færingerne skal selv bestemme, men man skal vel også være realistiske. Det kan godt være, at følelserne kommer til at diktere den afgørelse, der træffes på Færøerne, og det bliver så et færøsk ansvar. Men omvendt er det da rigtigt, at det vil være trist, hvis man kun bliver i rigsfællesskabet af økonomiske grunde. De økonomiske grunde må ikke være afgørende.

Jeg tror stadig, at synspunktet om et samlet kongerige er smukt. Det er smukt at holde fast ved, og det er vigtigt at holde fast ved, at rigsfællesskabet indebærer nogle udvekslinger mellem forskellige kulturer, forskellige historiske udviklinger og en mangfoldighed, som det vil være utrolig trist at miste, og det håber jeg også man vil overveje på Færøerne og gå ind i debatten i den ånd. Ønsker man at være sig selv, kan vi andre måske blive triste til mode over det, men det må aldrig ende med det, fordi man har været i en ordkrig, der gejler folk op til at træffe de forkerte beslutninger.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg synes, hr. Peter Duetofts indlæg ofte er noget helt specielt.

Jeg kan godt huske, og jeg vil godt erindre om den kloge bemærkning, som netop hr. Peter Duetoft og også fru Kirsten Jacobsen gjorde under den første Færødebat, nemlig at de bad statsministeren om at være klog og give færingerne et tilbud, som vi ikke kunne sige nej til. Det var jo en hentydning til, at høj intelligens – som vel mange har, også i regeringen – ikke nødvendigvis er ensbetydende med klogskab, og at viden ikke er lig med visdom. Der er jo en bibelsk forskel på de to ting, og det er visdom, vi har brug for.

At Lagtinget og landsstyret selv i det første oplæg lagde op til fuld suveræniteten til at begynde med og siden en afvikling over 12 år af bloktilskuddet gav jo også rum for et fælles kongehus, en fælles højesteret, en fælles valuta osv. Der er mange muligheder, når vi først har fået sat os ned og forhandlet begyndelsen til en ny orden mellem vore to lande.

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Jeg vil kun sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig hr. Duetofts bemærkninger om, at man burde tænke sig om en ekstra gang, når man baserer de økonomiske planer på en højkonjunktur, som man på forhånd ved ikke er stationær. Det er vel også det, betænkningen fra udvalget indebærer, altså at specielt oppositionen er meget nervøs for de planer, landsstyret har.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil sige til hr. Eidesgaard, at jeg mener, det er en meget fornuftig og realistisk holdning, hr. Ei-